pe locuri... gata!...

TRADIȚIA „INTERNAȚIONALELOR"

În sfîrșit, putem vorbi și despre tradiție, aceea a Campionatelor internaționale de atletism, dragă deopotrivă atleților și spectatorilor. În zilele de 25—26 septembrie 1948, pe Stadionul Republicii din Capitală, renăscut după avariile suferite în timpul războiului, s-a desfășurat prima ediție a „internaționalelor". A fost un concurs interesant, cu participarea unor atleți din țări vecine. Primii campioni și-au primit laurii stabilind primele recorduri ale „internaționalelor" : 50,1 s pe 400 m, 3,90 m la prăjină, 49,90 m la ciocan, 13,62 m la triplusalt, iar la femei 26,2 s pe 200 m, 1,45 m la înălțime, 13,80 m la aruncarea greutății. Aceste cifre reprezintă astăzi rezultate de categoria a II-a sau a III-a de clasificare sportivă și unele dintre ele nu mai constituie nici măcar norme pentru participarea în divizia de atletism.

Nimeni nu bănuia, în 1948, ce drum lung și glorios s-a deschis în istoria atletismului românesc, prin instituirea acestor campionate „open". Deja cea de a patra ediție (1951) s-a ridicat la un nivel european, iar edițiile din anii 1955 și 1956 au constituit apogeul acestor campionate. În primele rînduri ale celor 17 ediții de pînă acum s-a situat și cea din toamna anului 1963, care a coincis cu concursul preolimpic de la Tokio. Astfel toți acei care nu au reușit să fie prezenți la săptămina preolimpică, și-au înscris numele pe listele de participanți ale „internaționalelor".

Campionatele internaționale au un palmares extrem de bogat. Sportivi de pe toate cele cinci continente cunosc freamătul tribunelor Stadionului Republicii. Campioni olimpici ca : Zatopek, Kuț, Csermak, Rautavaara, O'Brien, Gyarmati, Hemery, Zibina, Zatopkova, Ozolina, alături de cele patru campioane olimpice ale țării gazdă s-au întrecut pe faimoasa pistă de altădată a „Republicii".

Este drept, au fost și ani, în care firul tradiției se subțiase, se rupsese chiar, periclitînd și amenințînd viața campionatelor. Abia atunci ne-am putut da seama de popularitatea concursurilor noastre, cînd atleți, antrenori și ziariști cunoscuți din țări cu atletism puternic, s-au interesat despre aceste excepționale întreceri de toamnă ale anilor trecuți.

Răsfoind astăzi, cu prilejul celei de a XVIII-a ediții, însemnări ale anilor trecuți, doresc să citez cîteva rînduri din anuarul atletic 1955 — **„La fiecare dintre cele șapte ediții ale campionatelor internaționale desfășurate pînă în prezent** (anul 1954 n.a.) **au asistat peste 100 000 spectatori".** Poate că autorul acestor rînduri a exagerat. Poate ! Realitatea este însă că întrecerile C. I. s-au bucurat de cea mai mare atenție și în toate direcțiile. Îmi amintesc că ziarul de specialitate a apărut în ediții speciale consacrate evenimentului, iar transmisiile directe prin radio și mai apoi prin televiziune au propagat atletismul pe toate căile. Și spectatorii bucureșteni au onorat cu prezența lor pe atleți. Acest impresionant aflux de public era pe vremea cînd noi, gazdele, nu aveam nici un campion olimpic la startul diferitelor probe !

De ieri, pe același stadion ca acum 21 de ani, are loc cea de-a XVIII-a ediție. Stadionul este același. Ceva totuși s-a schimbat în bine. Este vorba de noua pistă de gum-asfalt, aflată la primul ei examen.

Iolanda BALAȘ-SOTER

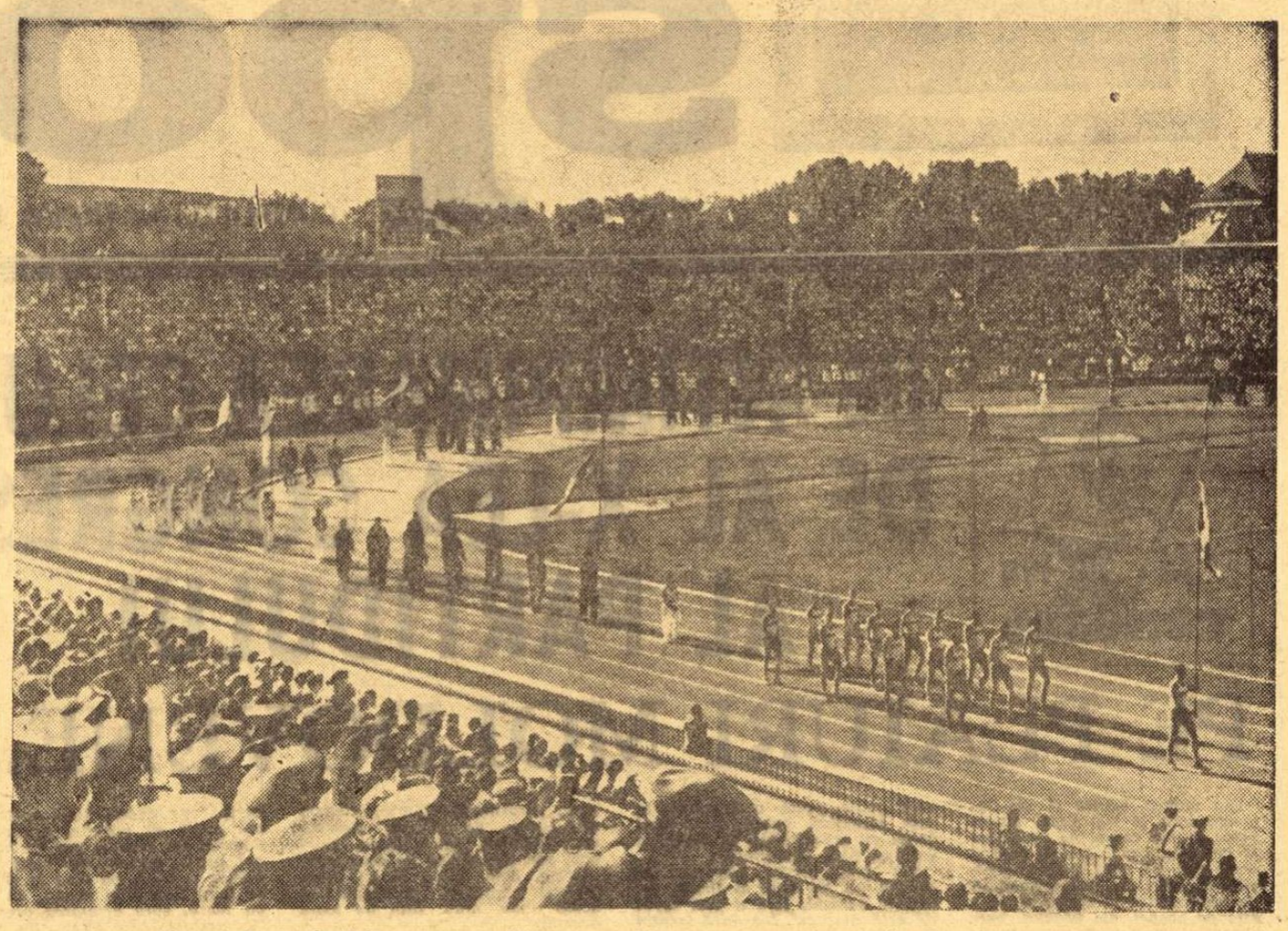

Aspect de la festivitatea de deschidere a ediției a X-a a „internaționalelor" de atletism

ÎNVINGĂTORUL FORTUNEI

Lupta din arenă nu e doar o întrecere cu partenerii de concurs, ci mai ales o întrecere cu tine însuți, cu limitele efortului de mișcare.

Vasile Sărucan, cel al cărui zbor peste firele de nisip acoperă în arcul său de cerc aproape opt metri, nu e iubit de zeița Fortuna ! Prea arareori i-a surîs norocul și prea de multe ori i-a fugit din cale. Spectatorii au fost martorii unor sărituri ambițioase care păreau să aducă, în sfîrșit, pe panoul de afișare buclele rotunde ale cifrei de 8 metri, dar care erau anulate de o umbră de semn lăsată de vîrful picioarului pe muchia pragului de săritor. Fața atletului se întunecă atunci și aveam impresia că strînge în dinți vîrful ascuțit al mustății sale ; dar el se întorcea liniștit la capătul elanului și-și relua încercările cu aceeași putere.

VASILE SĂRUCAN
Văzut de AL. CLENCIU

O privire scurtă către planul nivelat al gropii cu nisip, o împletire de pași repezi, alungiți de ridicarea înaltă a genunchilor și ritmați de apăsarea puternică a tălpii pe pistă desprinderea neașteptată, ca o explozie și apoi zborul... o zbatere îndelungată în aer, un cerc larg al brațelor care par că vor să se prindă de tăriile cerului, o ultimă arcuire la aterizare pentru a azvîrli picioarele cît mai departe în cădere. Marea de nisip primește trupul ghemuit al săritorului și îi păstrează urma pînă cînd lama de oțel a ruletei va măsura lungimea zborului.

În martie, la Belgrad, la Jocurile europene de sală regularitatea pașilor, singura armă împotriva șansei oarbe, părea a fi de partea sa și primele încercări l-au adus în fruntea clasamentului, dar au urmat altele — depășite — și treptele podiumului i-au fugit pe rînd de sub picioare.

Dincolo de aceste neîmpliniri, dincolo de marea nesansă și de neregularitatea elanului rămîne frumusețea zborului său. Trupul săritorului nesocotește legile gravitației, se avîntă într-un zbor ce se pare a nu avea sfîrșit, se deschide larg în aer, ca o filfîire de aripi și plutește ușor, ca într-o imagine din alte lumi, unde atracția către sol e mai îngăduitoare cu fiii Pămîntului. Ochii uimiți ai privitorului deslușesc pentru o fracțiune de secundă ceva ce pare de necrezut : un om pășind pe aer, potolindu-și setea nemăsurată de zbor într-o alergare aeriană care se închide de fiecare dată tot mai departe.

În ciuda tuturor piedicilor, săritorul clujean a adăugat de mai multe ori la cifra recordului românesc centimetrii efortului său neobosit. Ceea ce înseamnă că șansa nu l-a învins, ci că el a învins-o pînă la urmă și că dincolo de cei șapte metri și optzeci și unu de centimetri se întinde un teren care așteaptă urma aterizării sale.

Socrate STANESCU

Mai greu decît la Olimpiadă !

Campionatele Angliei, prin tradiție, sînt deschise și atleților din alte țări. Astfel, de-a lungul anilor, pe tabelul de onoare al campionilor insulari au figurat și cîțiva atleți români : **Ion Söter, Iolanda Balaș, Viorica Viscopoleanu** ș.a. Iată că la această ultimă ediție încă un nume românesc se află pe lista învingătorilor. Este vorba de campioana noastră olimpică **Lia Manoliu** care a cîștigat cu o performanță de 55,57 m.

La reîntoarcere, Lia ne-a declarat că **disputa de la Londra a fost pentru ea mai grea, într-un anumit fel, decît cea de la Ciudad de Mexico !** Pare oarecum surprinzător dar Lia și-a argumentat serios afirmația : **„La disc au fost înscrise 23 de** concurente (la J. O. doar 16) **din Anglia, Scoția, Irlanda, Africa de Sud, Olanda și România. Concursul a început la ora 14.30 cu calificările. Standardul de 41.00 m a fost obținut de 18 aruncătoare. Datorită acestui fapt întrecerea s-a întins pînă aproape de ora 18 ! Vă închipuiți că în tot acest timp a trebuit să îmi mențin încălzirea, ceea ce mi-a adus o oboseală suplimentară."**

Iată deci că un concurs, presupus ușor, poate constitui o încercare destul de dificilă. Cu experiența pe care o are, Lia a știut însă să se descurce bine...

Din „contabilitatea" marii competiții

● La startul diferitelor probe din cadrul campionatelor internaționale de atletism ale României au luat parte, de-a lungul anilor, numeroși sportivi de valoare, campioni olimpici, recordmani ai lumii și continentali. Nu este ușor astăzi, cînd încercăm să alcătuim acest bilanț, să facem o socoteală exactă a numărului acestor mari performeri ai atletismului internațional. De aceea, o să ne mulțumim să subliniem doar că la precedenta ediție (singura desfășurată pe un alt stadion decît cel al Republicii din București) s-au numărat printre participanții de la Poiana Brașov cinci dintre cei care, cîteva luni mai apoi, pe Stadio Universitario din capitala Mexicului au cucerit medaliile olimpice de aur. Vi-i mai reamintiți ? Iată-i : **Mohamed Gammoudi** (Tunisia) la 5000 m, **Bill Toomey** (S.U.A.) — decatlon, **David Hemery** (Marea Britanie) — 400 mg și cele două atlete care fac cinste sportului nostru, **Lia Manoliu** — disc și **Viorica Viscopoleanu** — lungime. În afara acestora și alți competitori ai ediției a XVII-a a „internaționalelor" au urcat pe podiumul premiaților olimpici : **Marita Lange** (R.D.G.) — greutate, **Liesel Westermann** (R.F.G.) — disc, **Ileana Silai** (România) — 800 m, **Mihaela Peneș** (România) — suliță, **Hermes Ramirez** (Cuba) — 4x100 m etc.

● Cu ocazia acestor tradiționale întreceri atletice au fost doborîte sau egalate mai multe recorduri mondiale și europene. Pe lista recordurilor lumii figurează : **Iolanda Balaș (România)** 1,85 m la înălțime (6.VI.1960), **Elvira Ozolina (U.R.S.S.)** 59,55 m la suliță (4.VI.1960), iar pe cea a recordurilor europene au fost înscrise performanțele : **Henk Visser (Olanda)** 7,98 m la lungime (19.IX.1956), **Taisia Cenciț (U.R.S.S.)** 1,75 m la înălțime — egalat (17.IX.1957), **Dana Zatopkova (Cehoslovacia)** 56,67 m la suliță (13.IX.1958). Ne pare rău dar aceste cîteva rînduri nu pot cuprinde și lunga listă a recordurilor naționale stabilite pe stadionul bucureștean. În orice caz este vorba de peste 150 de recorduri ale diferitelor țări, începînd desigur cu România și încheind cu, să zicem, Islanda.

● La cele 17 ediții de pînă acum au participat atleți și atlete din 37 de țări, de pe toate continentele. În afara sportivilor din **Ungaria** și, firește, **România** prezenți cu regularitate la C.I. situația participărilor se prezintă astfel : **R. D. Germană** — 14 ori, **Polonia** — 12, **Bulgaria** — 11, **Cehoslovacia** și **U.R.S.S.** — 10, **Belgia, Finlanda, Franța** și **Olanda** — 8, **Austria** și **Iugoslavia** — 7, **Italia, Norvegia** și **Suedia** — 6, **Elveția, R. F. a Germaniei, Islanda** și **Turcia** — 5, **Marea Britanie, Danemarca, Grecia** și **Luxemburg** — 4, **Albania** și **S.U.A.** — 3, **Australia, R. P. Chineză, Cuba** și **R.A.U.** — 2, **Chile, Iran, Japonia, Mongolia, Nigeria, Senegal** și **Tunisia** — cîte o dată.

Prin prezența la ediția din acest an a sportivilor din **Kenya** și **Jamaica** tabloul se completează la nivel de 39 de țări participante.

● Adevărați recordmani ai campionatelor internaționale s-au dovedit atletul român **Ion Söter** și cel maghiar **Ferenc Klics,** victorioși la săritura în înălțime și, respectiv, la aruncarea discului în 8 și 7 ediții consecutive. În acest pluton fruntaș, locul trei este deținut de celebra **Iolanda Balaș** cu 6 victorii pe... sărite : 1952 — 1,53 m (record național egalat !), 1953 — 1,59 m, 1954 — 1,63 m, 1955 — 1,67 m, 1958 — 1,78 m, 1960 — 1,85 m (record mondial), 1962 — 1,85 m.

Această succintă ierarhie are în vedere doar pe atleții care au concurat la aceeași probă.

● Dintre marii dispăruți ai celor care au onorat campionatele noastre internaționale cu prezența lor enumerăm pe **Bob Gutovski** (S.U.A.) — prăjină, **Magdalena Bregulanka** (Polonia) — greutate, **Emil Pandrea** (România) — 800 și 1500 m și **Zeno Dragomir** (România) — prăjină.

● Credem că în memoria fidelilor atletismului, a celor mai vîrstnici desigur, au rămas vii imagini din diferite probe care au ridicat pur și simplu tribunele în picioare. Așa a fost, de pildă, cursa pe 5000 m a lui **Constantin Grecescu,** din 1957, la capătul căreia a avut satisfacția de a fi depășit pe un mare alergător **Piotr Bolotnikov** care atunci, împreună cu Vladimir Kuț, domina fondul internațional. Așa a fost și acea seară de neuitat din septembrie 1956 cînd Bob Gutovski, o simpatie a publicului de pe „Republicii", a realizat cu 4,55 m cea mai bună performanță obținută vreodată la prăjină în Europa. Prezent la concurs, decanul de vîrstă al ziariștilor sportivi, sueda-zul **Torsten Tegner,** cucerit de atmosfera entuziastă a publicului bucureștean, mărturisea : **„Fără falsă modestie, trebuie să spun că sînt unul dintre ziariștii sportivi care au văzut cele mai multe și mai felurite manifestații sportive. În lunga mea carieră, de peste 50 de ani, am văzut competiții în toate ramurile sportive, pe toate meridianele și paralelele lumii. Am fost la Rio de Janeiro și în India, la Tokio și Los Angeles, la Paris, Moscova, Berlin, Londra și în numeroase alte capitale europene, dar mărturisesc că niciodată n-am trăit o sărbătoare sportivă ca cea de aici, de pe Stadionul Republicii.**

Mi se spuseseră multe lucruri bune despre organizatorii sportivi și despre publicul românesc. Ceea ce am văzut și am trăit în aceste trei zile pe minunatul dv. stadion a întrecut însă toate așteptările mele".

Bucuria recordului !

Vladimir Kuț a stabilit la București un nou record sovietic cu 28:59,2 pe 10 000 m

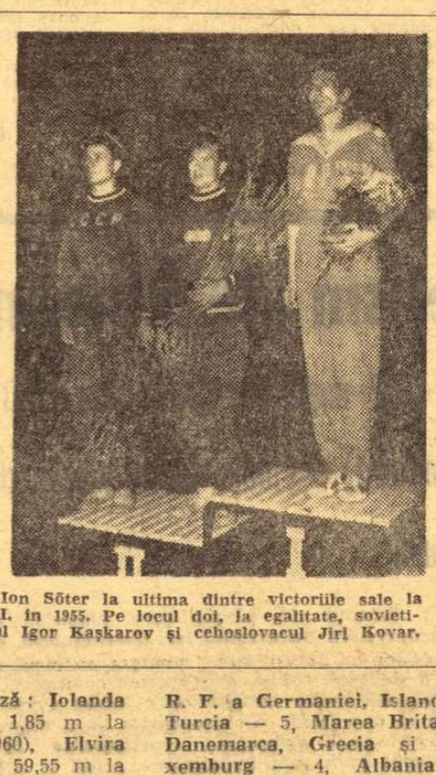

Ion Söter la ultima dintre victoriile sale la C.I. în 1955. Pe locul doi, la egalitate, sovieticul Igor Kașkarov și cehoslovacul Jiri Kovar.

Iată-i reuniți, după cursă, cîțiva sprinteri de marcă ai atletismului european. Janecek (Cehoslovacia), Germar, Fütterer și Kaufmann (R. F. a Germaniei), Konovalov (U.R.S.S.)

Noua pistă de atletism a stadionului „Republicii", confecționată dintr-un material inedit, elbitex — pe care autorii îl recomandă, succint, cu atributele „elastic, impermeabil și ușor de întreținut" —, a ajuns la ora ultimei „toalete"...

Pentru a se înlătura eventualele denivelări ale culoarelor, se procedează acum — după cum se vede în imaginea surprinsă de fotoreporterul nostru, TEO MACARSCHI — la presarea pistei, cu un instrument care amintește de o... mașină de călcat. Nu se mai așteaptă, deci decît... pistolul starterului !

HENRY DE MONTHERLAND

PISTA

Culoarea sa e vînătă și albă, sau roșcată din pricina unui vînt arzător, netedă ca și cum ar fi fost presată cu un fier de călcat, rezistentă, dură și suplă ca trupurile tinere. Cum aș simți-o dacă mi-aș lipi obrazul de ea. Ce miros are ? Aș vrea s-o văd de aproape, la ora cînd stadionul nu e decît tăcere și solitudine. Să-i cunosc porii epidermei sale. Ca și pielea, e făcută din mai multe straturi. Dar din cîte ? Nu știu nimic despre ea, și aș vrea să știu totul, la fel cu omul care rătăcește prin lume, întrebînd de o femeie pierdută. Cînd am ajuns lîngă ea, umbra tribunelor o acoperea pe jumătate. Eu, neliniștitul, alerg fără încredere dacă nu-mi știu adversarul în stînga și cît de temător aș alerga pe partea cu soare, în vreme ce el aleargă pe culoarul umbrit. Dar dacă culoarul meu ar fi jumătate la soare și jumătate la umbră ? Apoi umbra o cuprinse întreagă. Aș fi vrut să pun dosul palmei pe această suprafață fremătătoare acum cînd ea se potolea, ca un trup încins de patimă și care apoi se răcește în somnul îmbrățișării.

Pistă de atletism, „făptură" delicată, cum s-o ascund, sînt îndrăgostit de tine. Cîndva, într-o mică urnă, voi aduna un strop din zgura ta coaptă și trecută prin foc. Trebuie să credem că materia e umană. Sufletul lumii e răspîndit în inimi, în trupuri, în lucrurile făcute de oameni și în cele pe care nu le-au atins niciodată.

Nu știu dacă această pistă merită să fie sărutată, așa cum face beduinul, cînd, întorcîndu-se spre răsărit, sărută de trei ori nisipul deșertului. Dar dacă pista e perfectă, ea merită aceasta mai degrabă decît multe chipuri iubite în zadar.

Traducere de I. GOGA

Convorbiri cu domnul Gore

DIFICULTĂȚI DE TIP NOU

Deschiderea campionatului de fotbal se apropie. Microbiștii au început numărătoarea inversă, așteptînd clipa cînd portarii, fundașii laterali și interii-stînga vor pune piciorul pe teren. Echipele își definitivează loturile, pe piața transferurilor (ca și într-altele) nu se mai găsește nimic de vînzare, medicii sînt gîtuiți cu întrebări neliniștite : s-a vindecat rana lui Dumitriu II ? Dar apendicita lui Hălmăgeanu ? Adevărul este că la ora de față sarcina antrenorilor se arată a fi destul de îngrată, nimeni neputînd conta pe titulari siguri pentru toate posturile.

În plus, ca și cum greutățile firești (al căror singur, dar imens, avantaj este că ne-am obișnuit cu ele) n-ar fi fost indestulătoare pentru tulburarea cluburilor, a mai apărut, de vreo două-trei luni încoace, o dificultate, prea puțin știută înainte vreme și notată în rapoartele Federației, sub numele de „indisponibilități juridice". Este vorba, după cum ați înțeles, de jucătorii suspendați pentru **fapte** — era să zic **diverse,** întrind în zona codului penal. Iancu nu mai poate fi utilizat la Farul. Mureșan va lipsi din rîndurile echipei A.S.A. Tg. Mureș. Boc a fost scos din activitatea internațională etc.

Atent, ca-ntotdeauna, la tot ce-i nou și se dezvoltă, dl. G. a solicitat o convorbire secretarului general al clubului F.C. Beiuș, care s-a desfășurat, după relatările prietenului meu, cam în felul următor :

Dl. G. : V-aș ruga să-mi spuneți care este situația echipei dumneavoastră acum în preajma campionatului.

Secretarul : Situația, în general ?

Dl. G. : Nu în general, pentru că toate situațiile în general sînt proaste. Mă interesează situația în special : ce-i cu oamenii ?

Secretarul : (cercetînd o listă). Pentru postul de portar îl avem pe Tripșa. Rezervă : Dumitrescu V. Fundași : Marinică, Petringeraru și Chiriță. Al 4-lea fundaș, e vorba de Atanasie, e problematic, pentru că băiatul e-n spital cu operație la menisc. Așteptăm avizul doctorului. La halfie, totul e-n ordine, dacă-l primim pe Vișan de la F.C. Abatorul. Înaintarea însă ne îngrijorează. Luminiță II a plecat la Topliță, fără transfer, pe Tirbușon l-a luat Știința, băiatul zice că a dat examen la Filosofie, dar ce-i mai grav e că golgeterul nostru Vasile se află-ntr-o situație destul de neclară.

Dl. G. : Din punct de vedere medical ?

Secretarul (tușește). Nu.

Dl. G. : Vrea să plece-n altă parte.

Secretarul (se înecă). Nu... el nu... dar.

Dl. G. : (nedumerire). Alții... vor să-l ia ?

Secretarul : Nu... adică da... Cum să vă spun (își revine) adevărul este că aș vrea să știu și eu.

Dl. G. : Și n-ați putea afla ?

Secretarul : Sper că da (formează un număr de telefon). Allo ! Procuratura ?

p. conf.
Al. MIRODAN